

- a) dožádaný členský stát je také účastníkem soudního řízení, ve kterém se jedná o vrácení částek uhrazených v důsledku vymožení pohledávky, do majetkové podstaty, nebo že
- b) dožádaný členský stát se omezuje jen na vymožení pohledávky v rámci výkonu rozhodnutí a pohledávku přihlásí do samotného insolvenčního řízení, avšak v rámci odpůrcí žaloby v insolvenčním řízení, která se týká rozsahu majetku patřícího do majetkové podstaty, je žalovaným dožadující členský stát?
- 2) Je třeba směrnici vykládat v tom smyslu, že pohledávky jiného státu lze na základě žádosti o vymáhání pohledávky vymáhat stejnými prostředky, avšak způsobem, že vymožené majetkové hodnoty zůstanou samostatné a oddělené od majetku dožádaného členského státu, nebo v tom smyslu, že jsou vymáhány vedle vlastních pohledávek, takže jsou s majetkem dožádaného členského státu promíchány? Jinými slovy, je účelem směrnice pouze zakázat znevýhodnění pohledávek jiného státu?
- 3) Může být právní spor, ve kterém se jedná o napadení právního jednání v insolvenčním řízení, přirovnán ke sporu ohledně opatření k vymáhání pohledávek podle čl. 14 odst. 2, a lze z toho vyvodit, že podle směrnice je dožádaný členský stát žalovaným také v tomto sporu?

<sup>(1)</sup> Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. 2010, L 84, s. 1).

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 15. prosince 2017 – D. H. v. Ministerstvo vnitra**

(Věc C-704/17)

(2018/C 083/18)

Jednací jazyk: čeština

**Předkládající soud**

Nejvyšší správní soud

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: D. H.

Žalovaný: Ministerstvo vnitra

**Předběžná otázka**

- 1) Brání výklad čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU<sup>(1)</sup> (Úř. věst. L 180, 29. 6. 2013, s. 96) ve spojení s čl. 6 a 47 Listiny základních práv Evropské unie takové vnitrostátní právní úpravě, která znemožňuje Nejvyššímu správnímu soudu přezkoumat soudní rozhodnutí ve věcech zajištění cizince poté, co je cizinec ze zajištění propuštěn?

<sup>(1)</sup> Úř. věst. 2013, L 180, s. 96.

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Svea hovrätt (Švédsko) dne 15. prosince 2017 – Patent-och registreringsverket v. Mats Hansson**

(Věc C-705/17)

(2018/C 083/19)

Jednací jazyk: švédština

**Předkládající soud**

Svea hovrätt

## Účastníci původního řízení

Žalobce: Patent-och registreringsverket

Žalovaný: Mats Hansson

## Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice o ochranných známkách<sup>(1)</sup> vykládat v tom smyslu, že na celkové posouzení všech relevantních faktorů, které musí být provedeno při přezkoumání nebezpečí záměny, může mít vliv skutečnost, že prvek ochranné známky byl vyloučen z ochrany při jejím zápisu, a to připojením takzvaného „disclaimeru“ zaznamenaného v zápisu?
- 2) Bude-li na první otázku odpovězeno kladně, může mít v takovém případě „disclaimer“ vliv na celkové posouzení takovým způsobem, že příslušný orgán přihlédne k dotčenému prvku, ale přizná mu omezenější význam, tzn. nepovažuje jej za prvek, který má rozlišovací způsobilost, i když by tento prvek fakticky měl ve starší ochranné známce rozlišovací způsobilost a byl jejím dominantním prvkem?
- 3) Je-li odpověď na první otázku kladná a na druhou otázku záporná, může mít „disclaimer“ i přesto vliv na celkové posouzení nějakým jiným způsobem?

<sup>(1)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25).

## Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 22. prosince 2017 – A

(Věc C-716/17)

(2018/C 083/20)

Jednací jazyk: dánština

## Předkládající soud

Østre Landsret

## Účastník původního řízení

A

## Předběžné otázky

- 1) Brání článek 45 SFEU, jak jej vykládá rozsudek Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2012 ve věci C-461/11<sup>(1)</sup> pravidlům pro určení příslušnosti, jako jsou ta dánská, jejichž účelem je zajistit, aby soudu, který se návrhem na oddlužení zabývá, byla známa a mohla být v jeho posouzení zohledněna specifická socioekonomická situace, ve které se dlužník a jeho rodina nachází a o níž je třeba předpokládat, že se v ní budou nacházet i nadále, a aby toto posouzení mohl provést na základě předem stanovených kritérií, která stanoví, co lze považovat za přijatelně skromnou životní úroveň v rámci oddlužení?

V případě, že je odpověď na otázku 1 taková, že omezení nelze považovat za odůvodněné, Soudní dvůr je vyzván, aby odpověděl na následující otázku: